

Seks en jaloezie

Telkens wanneer er een seksuele drang in je opkomt, een seksueel gebeuren in je wezen, telkens wanneer je je seksueel aangetrokken voelt tot iemand, komt er jaloezie, omdat je niet verliefd bent. Als je verliefd bent, komt jaloezie nooit binnen. Probeer de hele zaak te begrijpen. Telkens wanneer je seksueel verbonden bent, ben je bang, want seks is eigenlijk geen relatie, het is een uitbuiting. Als je je seksueel aan een vrouw of man hecht, ben je altijd bang dat deze vrouw naar iemand anders gaat, dat deze man naar iemand anders gaat. Er is niet echt een relatie, het is gewoon wederzijdse uitbuiting. Je buit elkaar uit, maar je houdt niet van elkaar en dat weet je, dus je bent bang.

Die angst wordt jaloezie, dus je kunt dingen niet toestaan, je zult bewaken; je zult elke veiligheidsmaatregel treffen zodat deze man niet naar een andere vrouw kan kijken. Zelfs kijken zal een gevaar signaal zijn. Deze man mag niet met een andere vrouw praten omdat je bang bent dat hij weggaat. Dus je sluit alle paden, alle wegen van deze man naar een andere vrouw, van deze vrouw naar een andere man; je sluit alle wegen, alle deuren. Maar dan ontstaat er een probleem. Wanneer alle deuren gesloten zijn, gaat de man dood, de vrouw gaat dood, wordt een gevangene, een slaaf, en je kunt een dood ding niet liefhebben. Je kunt niet iemand liefhebben die niet vrij is, want liefde is alleen mooi als ze vrij wordt gegeven, als ze niet wordt genomen en geëist en gedwongen.

Eerst maak je veiligheidsafspraken, dan wordt de persoon dood, wordt als een object. Een geliefde kan een persoon zijn, een echtgenote wordt een object; een geliefde kan een persoon zijn, een echtgenoot wordt een object dat moet worden bewaakt, bezeten, gecontroleerd. Maar hoe meer je controleert, hoe meer je doodt, want de vrijheid is verloren. En de ander kan er om andere redenen zijn, maar niet uit liefde, want hoe kun je iemand liefhebben die jou bezit? Hij ziet eruit als een vijand. Seks creëert jaloezie, maar het is iets secundairs. Het is dus niet de vraag hoe je jaloezie kunt laten vallen; je kunt het niet laten vallen omdat je seks niet kunt laten vallen. De vraag is hoe je seks in liefde kunt veranderen, dan verdwijnt de jaloezie.

Als je van iemand houdt, is de liefde zelf voldoende garantie, de liefde zelf is voldoende zekerheid. Als je van iemand houdt, weet je dat hij niet naar iemand anders kan gaan. En als hij gaat, gaat hij; er kan niets aan gedaan worden. Wat kun je doen? Je kunt de persoon doden, maar een dode persoon zal niet van veel nut zijn. Als je van iemand houdt, vertrouw je erop dat hij naar niemand anders kan gaan. Als hij gaat, is er geen liefde en kan er niets gedaan worden. Liefde brengt dit begrip. Er is geen jaloezie. Dus als er jaloezie is, weet dan dat er geen liefde is. Je speelt een spel, je verbergt seks achter liefde. Liefde is slechts een geschilderd woord, de realiteit is seks.

In India, omdat liefde niet zo erg wordt toegestaan, helemaal niet wordt toegestaan - het huwelijk is garrangeerd - bestaat er enorm veel jaloezie. Een echtgenoot is altijd bang. Hij heeft nooit liefgehad, dus weet hij - en de vrouw is altijd bang omdat zij nooit heeft liefgehad, dus weet zij - dat dit een afspraak is. De ouders hebben het geregeld, astrologen hebben het geregeld, de maatschappij heeft het geregeld; aan de vrouw en de man is nooit iets gevraagd. In veel gevallen hebben ze elkaar nooit

gekend, hebben ze elkaar nooit gezien. Dus bestaat er angst. De vrouw is bang, de man is bang, en beiden bespioneren elkaar. Hoe kan liefde groeien in angst? Ze kunnen samenleven, maar dat samenleven is ook geen samenleven; ze verdragen het alleen samen, ze gaan op de een of andere manier samen verder. Het is alleen maar utilitaristisch, en uit utilitarisme kun je je redden, maar extase is niet mogelijk. Je kunt het niet vieren, het kan niet feestelijk worden; het wordt een bezwarende aangelegenheid. Dus een echtgenoot is dood vóór de dood, en een vrouw is dood vóór de dood. Het zijn twee doden die wraak nemen op elkaar, omdat ieder denkt dat de een de ander heeft gedood. Wraak nemen, boos, jaloers - het geheel wordt zo lelijk.

Maar in het Westen is iets anders aan de gang, hetzelfde maar aan het andere uiterste. Ze hebben het gearrangeerde huwelijk laten vallen en dat is goed, dat instituut is het niet waard om in stand te houden. Maar door het te laten vallen, is er geen liefde ontstaan, alleen seks is vrij geworden. En als seks vrij is, ben je altijd bang, want het is altijd een tijdelijke regeling. Je bent met dit meisje vanavond, morgen zal ze met iemand anders zijn, en gisteren was ze met iemand anders. Gisteren was het meisje met iemand anders, morgen zal ze weer met iemand anders zijn; alleen vanavond is ze met jou. Hoe kan dit zeer intiem en diep zijn? Het kan alleen een ontmoeting aan de oppervlakte zijn. Je kunt niet tot elkaar doordringen omdat penetratie smaak nodig heeft, het heeft tijd nodig, het heeft diepte nodig, intimiteit, samenleven, samenzijn. Er is een lange tijd voor nodig en dan gaat de diepte open -- diepten die met elkaar praten....

Dit is gewoon kennismaking. In het Westen kan je een vrouw ontmoeten in de trein en de liefde bedrijven, en om middernacht zet je haar af op een station. Ze heeft er nooit last van dat ze je misschien nooit meer kent; ze heeft misschien niet eens naar je naam gevraagd. Als seks zo iets triviaals wordt -- gewoon een lichamelijke aangelegenheid waarbij oppervlakten elkaar ontmoeten en weer van elkaar scheiden -- blijft je diepte onaangeroerd. Je mist opnieuw iets -- iets groots, iets zeer mysterieus -- omdat je je pas bewust wordt van je eigen diepte wanneer iemand anders die aanraakt. Alleen door de ander word je je bewust van je innerlijke wezen; alleen in een diepe relatie weerklinkt iemands liefde in jou en komt je diepte tot stand. Alleen door iemand anders ontdek je jezelf.

Er zijn twee manieren om jezelf te ontdekken. De ene is meditatie - zonder de ander zoek je naar de diepte; de andere is liefde - met de ander zoek je naar de diepte. Het wordt een wortel om tot jezelf te komen. De ander creëert een cirkel, en beide geliefden helpen elkaar. Hoe dieper de liefde gaat, hoe dieper ze zich voelen; hun innerlijk wordt geopenbaard. Maar dan is er geen jaloezie. Liefde kan niet jaloers zijn, dat is onmogelijk. Liefde is altijd vertrouwen, en als er iets gebeurt dat je vertrouwen breekt moet je het accepteren; er kan niets aan gedaan worden omdat wat je ook doet de ander zal vernietigen. Vertrouwen kan niet worden geforceerd; jaloezie probeert het te forceren. Jaloezie probeert het, zorgt ervoor dat je alles in het werk stelt om vertrouwen te behouden, maar vertrouwen is niet iets dat je in stand moet houden. Het is er, of het is er niet, en ik zeg dat er niets aan gedaan kan worden. Als het er is, ga je er doorheen; als het er niet is kan je beter scheiden.

Maar vecht er niet voor, want dan verspil je je tijd, je leven. Als je van iemand houdt en jouw diepte spreekt tot de diepte van de ander -- je hebt een ontmoeting in zijn -- dan is het goed, mooi; als het er niet is, ga dan scheiden. Maar creëer geen conflict, ga er niet voor strijden of vechten, want het kan niet worden bereikt worden door strijd. En je verliest tijd -- en niet alleen tijd, je capaciteit zal worden beschadigd. Je kunt opnieuw beginnen met iemand anders die dan het hele patroon herhaalt. Als er geen vertrouwen is, ga dan scheiden -- hoe eerder, hoe beter -- zodat je niet vernietigd wordt, zodat je niet beschadigd wordt, zodat je vermogen om lief te hebben fris blijft en je iemand anders kunt liefhebben. Dit is niet de plek, dit is niet de man, dit is niet de vrouw voor jou. Beweeg, maar vernietig elkaar niet. Het leven is kort en capaciteiten zijn erg kwetsbaar.

Osho, A Bird on the Wing # 6